

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie z odwołania L. J.

od decyzji Prokuratora Generalnego z dnia ... września 2024 r.

nr ...

w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska prokuratora,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 11 marca 2026 r.

umarza postępowanie.

D.Z.

UZASADNIENIE

Decyzją z ... września 2024 r., nr ..., Prokurator Generalny, uwzględnił prośbę L. J. – prokuratora Prokuratury ... w ... (dalej jako: „Skarżący”) i na podstawie art. 127 § 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 390) w związku z art. 69 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 334 ze zm.) wyraził zgodę na dalsze zajmowanie przez Skarżącego stanowiska prokuratora do dnia 3 listopada 2026 r.

Pismem z ... listopada 2024 r. Skarżący wywiódł odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w części dotyczącej daty przejścia w stan spoczynku. Wniósł o zmianę decyzji poprzez ustalenie okresu zajmowania stanowiska

prokuratora do dnia 10 stycznia 2025 r. Skarżący wskazał na nagłe pogorszenie jego stanu zdrowia.

Pismem z ... grudnia 2024 r. Prokurator Generalny wniósł o oddalenie odwołania, wobec braku jego uzasadnionych podstaw.

Po wymianie dalszej korespondencji w sprawie, Prokurator Generalny pismem z ... lutego 2026 r. poinformował Sąd Najwyższy, że: 1) Skarżący nie jest już prokuratorem w służbie czynnej, 2) Skarżący przeszedł w stan spoczynku z dniem 26 lipca 2025 r. na podstawie zawiadomienia Prokuratora Generalnego z ... czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotą sporu w niniejszej sprawie było nieuwzględnienie przez Prokuratora Generalnego wniosku Skarżącego o jak najszybsze przeniesienie w stan spoczynku, wobec nagłego pogorszenia stanu zdrowia. Prokurator L. J. zaskarżył decyzję, na mocy której miał przejść w stan spoczynku dopiero z dniem 4 listopada 2026.

Niezależnie od daleko idącego braku profesjonalizmu Prokuratora Generalnego w niniejszej sprawie – czego najlepszym dowodem były błędy w określeniu zajmowanego przez Skarżącego stanowiska (pismem z ... grudnia 2024 r. został on wskazany jako prokurator Prokuratury ... w ...) – i dość opieszałego procedowania wobec zasłużonego prokuratora, który po latach służby Państwu, miał prawo oczekiwać bardzo sumiennego i sprawnego wyjaśnienia jego sytuacji służbowej, nie jest możliwe dalsze prowadzenie postępowania sądowego przed Sądem Najwyższym.

Należy bowiem zauważyć, że wolą Skarżącego było jak najszybsze przejście w stan spoczynku (w odwołaniu wnosił o oznaczenie daty końcowej służby na dzień 10 stycznia 2025 r.). Ostatecznie jego wolę spełniono (przeszedł w stan spoczynku z dniem 26 lipca 2025 r., po wykorzystaniu zaległego urlopu), a zaskarżona decyzja z ... września 2024 r. nie wywołała skutku prawnego w zakresie daty przejścia w stan spoczynku (oznaczonej pierwotnie na dzień 4 listopada 2026 r.).

Innymi słowy, niniejsza sprawa jest na chwilę obecną bezprzedmiotowa – Skarżący przeszedł już w stan spoczynku i to w dacie dużo wcześniejszej niż ta pierwotnie określona. Obecnie uchylene zaskarżonej decyzji nie przyniosłoby Skarżącemu żadnej korzyści.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy zdecydował o umorzeniu postępowania, o czym orzeczono w sentencji postanowienia.

D.Z.

[a.ł.]

Paweł Czubik